

De i Medfør af Lovens §§ 36 og 38 meddelte Tilladelser vedbliver at have Gyldighed indtil 1. April 1923.

Naar en Kommunalbestyrelse har godkendt Nedrivning eller Ombygning af en Ejendom, kan Huslejenævnet ikke vægre sig ved at godkende de til Foranstaltningens Udførelse nødvendige Opsigelser, for saa vidt der ved Foranstaltningen ikke sker væsentlig Forringelse af Boligforholdene, og der derhos skaffes de paagældende Lejere anden passende Bolig.

§ 3.

Til Dansk Byplanlaboratorium ydes for Finansaaret 1922—23 et Statstilskud af 10 000 Kr. mod at Laboratoriet stiller sig til det Offentliges Raadighed med Hensyn til foreliggende Spørgsmaal om Byplanlægning.

§ 4.

For saa vidt en Kommune med Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, at disse Personer i forsørgelsesretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1922. Lovens Gyldighed ophører den 1. April 1923.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Da Gyldigheden af Lov Nr. 150 af 1. April 1921 vedrørende Boligforholdene udløber den 1. April 1922, har Indenrigsministeriet til Overvejelse optaget Spørgsmaalet om Forlængelse og Revision af denne Lov, og man har ved Cirkulære af 9. September 1921 anmodet om Udtalelser angaaende Spørgsmaalet fra Kommunalbestyrelserne i Købstæderne og i de Landkommuner, i hvilke Huslejenævn er nedsat, samt fra Huslejenævnene, Overnævnene, Amterne og Grundejernes og Lejernes Organisationer.

Det fremgaar af de i Henhold hertil modtagne Besvarelser, at 71 Byraad af 84 udtaler sig for Forlængelse af Bestemmelserne om Huslejeregulering, deraf 60 Byraad enstemmigt, og at 241 af de 314 Landkommuner, hvori Nævn er nedsat, ligeledes anbefaler Forlængelsen af disse Bestemmelser. Forlængelse af Bestemmelserne om Støtte til Nybygninger anbefales af 63 Byraad mod 14 og af 206 Landkommuner imod 85. Af Nævnene anbefaler ligeledes et overvejende Flertal Forlængelse, ligesom Overnævnene og Amterne udtaler sig for Lovens Forlængelse; indenfor Nævnene findes dog ret ofte Flertal og Mindretal, hvilket formentlig er en Følge af, at Nævnene ifølge

den nugældende Lov vælges efter Organisationernes Indstilling. Hvad Organisationerne angaar, anbefaler Grundejerorganisationerne, at Loven ikke fornyes, medens Lejerorganisationerne fremhæver, at de anser det for nødvendigt, at Loven fornyes i uforandret Skikkelse.

Som udtalt i Bemærkningerne til Forslaget til den nugældende Boliglov, er Ministeriet af den Anskuelse, at den ekstraordinære Boliglovgivning ikke uden videre nu kan ophæves, men at man paa den anden Side maa tilstræbe en Afvikling af Lovens Bestemmelser, og at man i saa Henseende bør stille de enkelte Kommuner overfor Spørgsmaalet om Lovens fortsatte Anvendelse i Kommunen. Den Anskuelse, at Loven ikke uden videre kan ophæves, er bleven bestyrket ved Indholdet af de modtagne Erklæringer. Indenrigsministeriet har derhos ved de Ministeriet i Aarets Løb forelagte Sager faaet det Indtryk, at Boligmangelen er stærkt paa Vej til at blive afhjulpen i Landkommunerne og de mindre Købstæder, medens den vedvarer i Hovedstaden og de større Købstæder samt i Sønderjylland. Saalænge Boligmangelen ikke er afhjulpen, vil man efter Ministeriets For-